



ת"פ 28774/11/17 - מדינת ישראל נגד מסגנאו פרדה, מנגשאו טקלה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 28774-11-17 מדינת ישראל נ' פרדה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ציון קאפח

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רוני מודריק

המאשימה

נגד

1. מסגנאו פרדה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שמואל פלישמן

2. מנגשאו טקלה

ע"י ב"כ עו"ד ישר יעקבי

הנאשמים

הכרעת דין

ביום 31.10.18, בתום שמיעת הסיכומים, הודעתי על זיכוי הנאשמים מהמיוחס להם בכתב האישום ולהלן הנימוקים.

1. כתב האישום

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 28.9.17, קשרו הנאשמים קשר לשדוד שליו פיצה.

לשם כך הצטיידו השניים בפריטי לבוש שונים אשר נועדו לטשטש את זהותם במהלך ביצוע השוד, בכלי הנחזה להיראות אקדח ובאלה עשויה ברזל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, התקשרו השניים ביום 28.9.17 סמוך לשעה 01:23 ל"פיצת מוצרלה" והזמינו שני מגשי פיצות לבית הספר סעדיה גאון שבאור יהודה.

בשעה 01:46, התקשרו הנאשמים בשנית ומסרו מיקום מדויק יחסית לבית הספר, בו ימתינו לשליו.

בהמשך לכך, בסמוך לשעה 02:10 הגיעו הנאשמים לסמטה מול רח' תפארת ישראל פינת משה הדדי כשהם עוטים כובעים ובנדנות ומצוידים באקדח ובאלה.

עם הגעת השליו לרח' הדדי, סמוך לשעה 02:20, יצא נאשם 1 לקראתו וסימן לו להגיע לסמטה.

השליו עשה כן, או אז התקרבו אליו הנאשמים כשנאשם 1 כיוון את האקדח אל פניו ונאשם 2 עמד בסמוך אליו כשהוא אוחז באלה. נאשם 1 פנה אל השליו, דרך את האקדח ואיים עליו באומרו "תיזהר, אני אהרוג אותך פה... תביא את

עמוד 1



הפאז' , אם לא אני יורה בך".

השליח אשר חשש כי יבולע לו ציית לדברי הנאשמים, מסר לנאשם 2 את הפאז' ובתוכו כ-1000-2000 ₪.

הנאשמים נמלטו מהמקום ברכיבה על אופנועו של השליח.

על אלה יוחסו לנאשמים העבירות הבאות:

שוד בנסיבות מחמירות-עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 וקשירת קשר לביצוע פשע-עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

2. גדר המחלוקת

אירוע השוד אינו שנוי במחלוקת, אך באי כוח הנאשמים כפרו בקשר של הנאשמים למעשה השוד.

3. הערות מקדימות

בטרם אדון בראיות יש לציין כי ב"כ נאשם 2 ניהל "משפט זוטא" אודות הודאה שמסר הנאשם. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית כי ההחלטה בסוגיה זו תימסר במסגרת הכרעת הדין.

עוד יש לציין כי הראיות כנגד הנאשמים, לבד מן ההודאה של נאשם 2, היו נסיבתיות בעיקרן.

אין בדעתי להתייחס לכל חומר הראיות אלא רק לחלק הרלוונטי להכרעת הדין.

4. הראיות - מבט-על, דין והכרעה

א. עדויות

ראשית דבר יובאו פרטי האירוע מפי מנהל המשמרת והשליח תוך השוואתם בשלב מאוחר יותר להודאה שמסר נאשם 2.

1. **מנהל המשמרת, כפיר יהודה ויטה**, סיפר כי מזמין המשלוח התקשר **פעמיים**. בפעם הראשונה נקב בכתובת "**איזה בית ספר באזור סעדיה גאון**" ולאחר מכן התקשר בשנית על מנת לשנות את מיקום המסירה. את השיחה השנייה קיבל עובד אחר.

לאחר השוד איתר העד את האופנוע אשר ננטש על-ידי השודדים. המרחק בין מקום השוד לבין מקום מציאת האופנוע בין שיחים, הוא דקת נסיעה.



איש לא נגע באופנוע עד הגיע השוטרים אשר חיפשו ממצאים פורנזיים.

2. **השליח רון פז** יצא למשלוח בשעה 02:20. הוא הגיע למקום חשוד שם **שמע שריקה** מתוך סמטה ואמירה "**בוא בוא זה כאן**". לאחר שנכנס לסמטה איימו עליו שניים זה באמצעות אקדח וזה באמצעות "אלה של שוטרים". לאחר שהשניים שדדו את כספו- 1,500-2000 ₪- הם עזבו את המקום בנסיעה על האופנוע שלו.

השניים עטו על פניהם בנדנה והיו שחומי עור. השודד אשר אחז באקדח היה עם **חולצה קצרה** והשני עם **מה שנחזה כז'קט אפור**.

שני השודדים נגעו באופנוע ובידיות עם ידיים חשופות.

השליח לא נתבקש לזהות את השודדים על ידי צפיה בתוצרי מצלמות האבטחה.

ב. הממצאים הפורנזיים

השודדים **פעלו בידים חשופות**. על האופנוע אותרו ממצאים פורנזיים רבים, כמעט בכל מקום אפשרי, כמו גם על מחסנית האקדח שנמצאה בסמוך. עם זאת לא התגלה כל ממצא הקושר את הנאשמים לאופנוע או לאקדח -ראה לעניין זה ת/א7'. יודגש כי גם במחסנית האקדח נמצא ד.נ.א - ראה תמונה 23 לת/16.

חוקר מז"פ ולאדי מוליאיר חשף ט.א ואסף וחומר ביולוגי מ-19 מקומות שונים על האופנוע אך לא נמצא ולו באחד מהם קשר אל הנאשמים.

ג. יתר הראיות

1. ד.נ.א של נאשם 2 על כוס פלסטיק חד פעמית אשר נמצא ב"זירת השוד" לדברי חוקר מז"פ. עיון בדו"ח מסכם חקירת מז"פ - ת/16 - מעלה כי החוקר אסף מ"זירת השוד" כוס פלסטיק ובדל סיגריה אשר נמצאו סמוכות זו לזו במרחק של כמטר וחצי אחת מהשנייה. ראה תמונות 16-21. על בדל הסיגריה אין ד.נ.א של מי מהנאשמים. מנגד, על כוס הפלסטיק נמצא ד.נ.א של נאשם 2.

לא הוכח כי המקום בו נמצאה הכוס הוא אכן זירת השוד. אין בנמצא כתובת על התמונות הרלוונטיות ועל מידת הבלבול תעיד תשובת רס"מ מוליאיר כי מקום מציאת הכוס הוא מקום מציאת האופנוע (ראה עמ' 56 לפרוטוקול שורות 8-9). לאחר מכן שינה החוקר את תשובתו וציין כי מדובר בשתי כתובות שונות.

סיכום נקודה זו יובא מפי העד כאשר נשאל מה המרחק בין שתי הזירות:

"לא הלכתי. נסעתי כי קיבלתי את הכתובת על ידי קצין המודיעין שזה הזירה. הנסיעה הייתה בתוך העיר.



לא זוכר כמה זמן נסיעה" (עמ' 56 שורות 19-20).

אין בחומר הראיות רמז לזהותו של קצין המודיעין שמסר לחוקר את הכתובת. **אין בנמצא בדו"ח המסכם, כתובת המקום בו נמצאה הכוס והקשר אל זירת השוד.**

גם השליח לא נתבקש להצביע על מקום השוד ואם נתבקש אין לכך סימוכין. מנגד, קיים תיעוד - נ/3 - של השוטר יעקובוביץ כי השליח זומן אך ורק לזירה בה נמצא האופנוע נטוש.

לא נעלמה מעיני תמונה מס' 17 בה יש סרט אדום בסמוך למקום הכוס ובדל הסיגריה. לכאורה זו זירת השוד. דא עקא שבתמונה 16 אשר קדמה לתמונה 17 ואף היא צילום של זירת השוד אין סרט אדום. הדעת נותנת כי החוקר עצמו הוא אשר הציב את הסרט אדום על פי כתובת אשר נמסרה לו על ידי איש משטרה אחר אשר זהותו לא ידועה.

גם אם היה נמצא קשר בין הכוס לבין זירת השוד אין בכך לבסס את הנטען כלפי נאשם 2 בשים לב ליתר הראיות ובמיוחד בהיעדר ממצאים פורנזים הקושרים אותו לאופנוע. הנאשם הסביר בעדותו כי המקום נמצא מול בנין קופ"ח וכי הוא נוהג לשבת שם עם חבריו. אפשר אם כן - וזו מסקנה הגיונית לא פחות מהתזה המוצגת על ידי התביעה - שהשליח את הכוס בעיתוי אחר כשם שאלמוני השליח בדל סיגריה באותו מקום בדיוק.

2.

2. הזיהוי

כפי שציינתי לעיל, המתלונן תיאר את שני שודדיו: "**עטו על פניהם בנדנה והיו שחומי עור. השודד אשר אחז באקדח היה עם חולצה קצרה והשני עם מה שנחזה כג'קט אפור**". (הדגשות שלי - צ.ק.).

צפייה באסופת הסרטונים אשר הופקו ממצלמות אבטחה שונות והוגשו כראייה (ת/2א) מעלה כי ישנם צילומים בעלי איכויות שונות.

הסרטונים ממצלמת האבטחה ברחוב השומר 15 היא הברורה ביותר, הן מבחינת התאורה והן מבחינת המרחק. בסרטון ניתן לראות שני גברים, בעלי עור כהה, **לבושים בחולצות כהות דקות וצמודות בעלות שרוול ארוך**, ובמכנסים כהים, צועדים לאיטם ומשוחחים, בשעה 02:09:00 (בדוח הצפייה (ת/2) מציין השוטר כי שעון המצלמה מאחר ב-3 דקות מזמן אמת).

אחד הבחורים מחזיק כוס שתיה ומעבר לכך הם אינם נושאים דבר. ראשם חשוף ללא כובע ואין הם נושאים דבר בידיהם. לא בנדנות ולא אלה.

הבחורים נראים נינוחים ולא נראה כי הם דרוכים או מתוחים לקראת ביצוע שוד אלים האמור להתבצע דקות ספורות לאחר מכן. ביתר שאת יש לומר את הדברים כאשר נותנים את הדעת לכך ששיחת הטלפון לפיצריה בוצעה קודם לכן והם אמורים לחוש לקראת המפגש עם השליח.



הנה כי כן, בהנחה כי אכן מדובר בצילום הנאשמים, כטענת המאשימה, מראה הנאשמים בסרטונים עומד בסתירה לתיאור המתלונן את השודדים - אף אחד מהם לא לובש חולצה עם שרוול קצר או ז'קט.

במעמד הסיכומים ביום 31.10.18 הצגתי את הסרטון בפני הצדדים. לא הייתה מחלוקת כי אלה הם פני הדברים.

מי לנו נאמן כחוקר קקוב. הוא אשר זיהה את נאשם 1 על פי תוצרי מצלמות האבטחה -ראה ת/א' 8 ות/ב' 8. הסימנים שנתן בנאשם 1 הינם הליכתו הייחודית ותווי פניו. אשר ללבוש הוא ציין כי השניים היו לבושים שחורים כשעל צווארם צעיף חם. **מתיאור הלבוש נפקד מקומם של החולצה עם השרוול הקצר והז'קט.** בבחינת למעלה מן הדרוש יש לציין כי לא ראיתי בהליכת מי מהשניים הליכה ייחודית או אפשרות לזיהוי פנים.

לבד מזאת יש לציין כי אין הבהרה לגבי מיקום הנאשמים על פי הנקלט במצלמות האבטחה ביחס למקום השוד. אין אינדיקציה כלשהי לגבי המרחק בין המקומות.

3. הודאת נאשם 2 מיום 1.11.17 ת/17

ב"כ הנאשם טען לאי-קבילות ההודאה ושני ראשים עמדו בבסיס טענתו:

- איומים מחד והבטחות בדבר שחרור ממעצר מנגד אשר הושמעו על-ידי קצין המשטרה בשיחה ממושכת במסדרון התחנה עת יצא הנאשם לשירותים.
- הפרטים שמסר הנאשם בהודאתו הושמו בפיו. כאמור לעיל הצדדים הסכימו כי ההכרעה בסוגיה זו תהיה במסגרת הכרעת הדין ולא כפי הנהוג במשפט זוטא.

החקירות בתיק זה צולמו ותועדו כמצוות המחוקק בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2001 בהינתן העבירה על פי סעיף 402 (ב) לחוק שהעונש המרבי בצידה הינו 20 שנות מאסר. **הוברר למרבה הצער כי רק החקירה ובה ההודאה לא צולמה והוקלטה עקב תקלה.** לקושי הכרוך בכך אתייחס בהמשך.

א. המעטפת

ת/17 חובק 9 דפים. רישום 4.5 הדפים הראשונים שכולם הכחשה, החל בשעה 13:43 עד אשר ביקש הנאשם לצאת לשירותים. **אין ציון מתי יצא הנאשם לשירותים.** עם שובו מהשירותים בשעה 15:59, **שעתיים ורבע מתחילת החקירה**, הודה הנאשם לפתע במיוחס לו. פרק הזמן אשר נדרש לרישום 4.5 דפים של ההודאה **עמד על פחות מ 20 דקות** אשר כללו הפסקה לעישון סיגריה.

החוקר סנבטו אייטגב אשר נשאל לפשר פער הזמנים התהומי בין החלק הראשון של ההודעה לבין החלק השני



שהינו הודאה השיב: "אין לי הסבר מה קרה בשעתיים הראשונות" (עמ' 73 שורה 13).

רפ"ק שרון מלכה אשר היה אחראי על החקירה הסביר כי אפשר שההסבר לפער הזמנים נעוץ בשיחות על דא ועל הא ויש "גלישות" לנושאים לא רלוונטיים (עמ' 79 שורות 8-10).

אחר כל אלה אני מתקשה להעלות על דעתי כי חלקה הראשון של ההודעה הוקדש רובו ככולו לשיחות של מה בכך שאינן קשורות לנושא החקירה. אפשר שמעת לעת יש "גלישות" אולם אלה מהוות חלק טפל ולא עיקרי כפי החקירה אשר בפנינו. בהיעדר תיעוד החקירה יובא נתון זה, לזכות הנאשם 2 אך לא הוא לבדו כפי שיובהר להלן.

ב. היציאה לשירותים ומה שאירע בתכוף לכך.

עיון בת/17 מעלה כי קצין החקירות רועי צור נכנס לחדר החקירות במהלך רישום החלק הראשון -ראה גיליון 4 שורה 72. **שעת הכניסה אינה נקובה וכך גם לא שעת היציאה.**

בשעה כלשהי מבקש הנאשם הפסקה לצאת לשירותים. **שעת ההפסקה לא נרשמה** כך שאיננו יודעים מהו פרק הזמן בו שהה בחוץ עד לשובו לחדר החקירות בשעה 15:59.

על אשר אירע במהלך הפסקת השירותים אביא את דבריו בלשונו שלו:

ת. באמצע החקירה ביקשתי לצאת לשירותים, יצאתי לשירותים עם החוקר שחקר אותי, חזרתי לשירותים מחוץ לחדר החקירה עמד שם שוטר רועי צור ואמר לי, בוא אני רוצה לדבר איתך. בינתיים החוקר סנבטו ראה שאני מדבר עם רועי צור, נכנס לתוך החדר. אחר כך השוטר רועי צור סיפר לי פרטים מהשוד, סיפר לי על השוד, אחרי שהוא סיפר לי אמר לי הביא לי ספר של חוקים, הראה לי כמה מקבלים על שוד. אמר לי עשרים שנה ועוד חמש שנים על נשיאת נשק. לא יודע למה דיבר על נשיאת נשק. לא דיברו איתי על זה בחקירה. הסביר לי לגבי השוד, שאני מצולם, יש DNA באופנוע, יש שם עוד כוס בזירה שנשכחה והסביר לי את השוד, איך התחיל בפרטים, אמר לי אתה עשית ככה ואתה עשית ככה. לא זוכר את כל הפרטים. אבל כל מה שאמר לי, אמרתי את זה אחר כך בחקירה. כל זה היה בחוץ ודיברנו רבע שעה בערך, עשרים דקות.

ש. **השוטרים אומרים, צור אומר שלא היה דבר כזה.**

ת. זה שקר. הוא אמר לי שאם אודה הוא ישחרר אותי לבית אם לא, אמר אני אזיין אותך.

ש. **אז בא ספר החוקים עם 25 שנה?**

ת. כן, נראה לי 25 שנה על שוד ועל נשק עוד 5 שנים. הראה לי את הסעיפים.



ש. השוטרים לא יודעים להסביר מדוע התחלת להודות אחרי שחזרת מהשירותים. מה גרם לך להודות?

ת. ההבטחות שאני אשחרר. עצם זה שהראה לי את הסעיפים, כמה אני מקבל ואיזה סעיפים. אמר לי שאם אודה ישחרר אותי הביתה. והכל יהיה בסדר.

ש. אתה יודע שלא עשית את זה, אז למה להודות?

ת. רציתי להשתחרר הביתה. " (עמ' 84 ותחילת עמ' 85 לפרוטוקול).

החוקר סנבטו הכחיש תחילה את הדברים. לדידו לא הייתה שיחת מסדרון כלשהי עם איש משטרה אחר והוא בלבד שהה עם הנאשם במהלך היציאה לשירותים: **"לא שוחחנו על כלום. אני ליוויתי אותו ואני החזרתי אותו"** (עמ' 67 שורה 27).

בהמשך, נסוג החוקר מעמדתו הנחרצת ומפאת חשיבות הדברים הם יובאו כלשונם:

"ש: כמה זמן היה בשירותים?

ת: אם זה לא כתוב, אני לא זוכר.

ש: אתה הוצאת אותו לשירותים?

ת: כן.

ש: כל הזמן היית איתו?

ת: לא זוכר.

ש: האם מישהו היה איתכם?

ת: לא זוכר. " (עמ' 71 שורות 12-17).

ובהמשך:

"ש: החשוד אומר שכאשר יצא פעם ראשונה באמצע החקירה החוצה, צור ניגש אליכם לקח את החשוד והורה לך לחזור לחדר החקירות, האם זה כך היה?

ת: אני לא זוכר.

ש: האם אתה זוכר כמה זמן הוא היה בחוץ?



ת: עניתי על זה.

ש: אני אומר לך שהוא חזר לחדר חקירות עם צור ואתה היית בתוך חדר החקירות, צור פתח ספר החוקים והפנה אותו לעבירות שוד ואמר לו 20 שנה אתה הולך לשבת, מה אתה אומר על זה?

ת: לא זוכר. (עמ' 72 שורות 1-8).

הנה כי כן תחת הכחשה נחרצת וחד-משמעית השיב החוקר, **בהגינותו**, כי אינו זוכר את הנסיבות.

לא זו אף זו. בחקירתו הנגדית הוטח בפני החוקר כי ישב עם נאשם 2 מספר שעות, **4-5 שעות**, לפני החקירה, במהלכה ולאחריה. החוקר אישר עובדה זו (עמ' 74 שורות 16-17).

פקד צור השיב כי אפשר שפגש בנאשם מחוץ לחדר החקירות: **"יכול להיות. אני לא זוכר. מחלק הנוער מאד קטן, יכול להיות שנפגשנו" (עמ' 76 שורות 14-15).**

אשר לאיומים אשר הושמעו כלפי הנאשם במסדרון השיב כי אינו זוכר והתיאור מופרך.

התופעה של "תשאול נעלם", קרי תשאול שאינו מתועד, תוארה בתפ"ח 15711-01-17 **מדינת ישראל נ' פאדי גרושי** (עציר) [פורסם בנבו] (2018), בפיסקה 7:

"נפתח בתופעה החמורה של חקירה בלתי מתועדת - בשיטה המכונה 'תשאול נעלם', שעל אי חוקיותה, פסלותה, והסכנה שטמונה בה לחקר האמת - עמדנו בהרחבה רבה בהכרעת הדין בתפ"ח 10101-11-09 מדינת ישראל נ' שוואהנה [פורסם בנבו] (29.11.2015). ראו במיוחד פסקאות 354-356 להכרעת הדין. בין השאר הטעמנו:

שיטת חקירה פסולה כזו היא רבת משמעות. מאחר שמדובר בחקירות נעלמות מעינינו - אין אנו יכולים לדעת מה היה אורכן, והאם הופעלו בהן לחצים או איומים, או שמא ננקטו אמצעי פיתוי והשאה על ידי החוקרים. החשש הוא שאם ננקטו אמצעי חקירה פסולים על פניהם, נעשה הדבר בחלק הסמוי מן העין, ולא בחלק הגלוי של החקירה... אכן, חשיפתו של התשאול הנעלם מערערת את ההנחה, או החזקה, בדבר תקינותה של החקירה כולה.

באותו מקרה זוכו שני הנאשמים מעבירת רצח. המלצנו באותו פסק דין על בדיקת הדבר והבענו את החשש שדרך זו של "תשאול נעלם" איננה תופעה חד פעמית. העתק מהכרעת הדין בפרשה זו הועבר לעיון ולטיפול היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה ופרקליטת מחוז המרכז".



בענייננו, לדבריו הנחרצים של הנאשם בדבר שיחת מסדרון אשר הולכה להודאה יש חיזוק בלוחות הזמנים כמפורט לעיל, באי-רישום מדויק של נתונים רלוונטיים ובעמימות תשובות החוקר מקום בו היה מצופה ממנו לסתור ולהכחיש את הדברים באופן חד-משמעי.

החקירה החלה ב 13:43 והסתיימה ב 16:20, פרק זמן של שתיים וחצי לערך. על פי דברי החוקר עצמו הוא ישב עם הנאשם פרק זמן כולל של 4-5 שעות. אין תיעוד כלשהו על התשאול שנערך בשעתיים הנותרות, בין אם היה לפני החקירה, במהלכה או לאחריה.

אין להשלים עם תשאולים לא מתועדים ועם חקירות שלא מצאו ביטוי בכתב. יש בתופעה זו פגיעה אנושה בהליך המשפטי ובגילוי האמת.

ג. תוכן ההודאה

לבד מהעובדה כי עלה בידי ב"כ נאשם 2 לערער על קבילות ההודאה, הרי שבחינת תוכנה מגלה כי היא עומדת לעיתים בניגוד מוחלט לדברי השליח ומנהל המשמרת.

החוקר מגלה לו כבר בשלב האזהרה כי השוד אירע ברח' הגליל באור יהודה.

בהמשך, מתייחס נאשם 2 לאלה:

שיחת טלפון אחת בעוד המתלוננים מדברים על 2 שיחות טלפון.

הוא פעל לבדו בעוד שבפועל היו שני שודדים.

הוא הולך את האופנוע, בעוד שני השודדים נמלטו בנסיעה.

הוא היה שתוי בעוד השליח לא הריח אלכוהול.

בשלב זה החוקר הוא שמזכיר לו **שהייתה שריקה!** פרט מוכמן לכל הדעות (שורה 158).

הנאשם אומר שהוא אחז מקל והחוקר שואל אותו **על אלה** אשר אף היא פרט מוכמן! (שורה 166). לבסוף הנאשם מתרצה ומספר שזה היה מקל "כמו של מטאטא, זה היה מתכת מתקפלת".

עם הגעת השליח הוא רץ אליו עם המקל. בפועל, אחד משני השודדים איים עם האקדח שברשותו.

סכום הכסף שנשדד 500-600 ₪ בעוד שבפועל הסכום היה 1,500-2000 ₪.

יצוין כי במהלך מסירת ההודאה כאשר נאמר לו כי קיימת אפשרות ששותפו לשוד נקב בשמו, השיב הנאשם:



"אני אשמח לדעת מי זה, למה שהוא יגיד שהיה איתי שלא היה איתי".

בפרטים המהותיים ביותר עומדת ההודאה בסתירה לדברי השליח ומנהל המשמרת.

אכן, לעיתים נוקב הנאשם בפרט הנחזה על פניו להיות פרט מוכמן, כגון 2 מגשי פיצה, אולם בהיעדר תיעוד של החקירה ולנוכח שיחת המסדרון יש להתייחס בזהירות רבה לנקודה זו.

יש לשוב ולהדגיש כי נוכחות הנאשמים על האופנוע לא אומתה.

5. פרטים מוכמנים וההבטחה לשחרור

ביום 3.11.17 נחקר נאשם 2 בשנית אך זאת הפעם לאחר שנועץ בעו"ד. בחקירה זו ביצר הנאשם לשמור על זכות השתיקה.

עיון בתמליל החקירה - נ/7 - מעלה כי מעת לעת גילה החוקר באוזני הנאשם פרטים מוכמנים על מנת לשדלו לשוב להודאה שניתנה יומיים קודם לכן. להלן מספר דוגמאות:

א. אחד מהשודדים עשה שימוש באקדח - עמ' 5 שורה 3.

ב. הסכום שנגנב "1,500-2000 ₪" - עמ' 19 שורות 2-3.

ג. במהלך השוד הרים אחד השודדים אבן (על פי תיאור השליח) - עמ' 21 שורה 6.

ד. השימוש בבנדנה - עמ' 32 שורה 17.

ה. השימוש באלה טלסקופית - עמ' 32 שורה 18.

במסגרת אותה חקירה ובהמשך למאמצי החוקר לשכנע את נאשם 2 לחזור להודאתו הוא מבטיח לו כי אם ישתף פעולה, יודה ויספר אודות חלקו של חברו הוא ישוחרר. המילים "מעצר בית" ו"שחרור בתנאים" מופיעות בהקשר חד-משמעי לתנאי של שיתוף פעולה. ראה עמ' 34 שורות 4-17 ועמ' 35 שורות 4-14 לנ/7.

על כגון דא נאמר "חכמים היזהרו בדבריכם".

6. זכות ההיוועצות בעו"ד

בתחילת רישום ההודעה הראשונה ובה ההודאה - ת/17 - מודיע החוקר לנאשם 2 כי זכותו להיוועץ בעו"ד. בתגובה, השיב הנאשם כי אינו מעוניין בכך.

מנגד, לקראת סוף רישום ההודעה ובחלק של ההודאה, מבקש הנאשם להיוועץ בעו"ד **לפי שאינו יודע מהן זכויותיו.**

עמוד 10



במקום זה מצאתי טעם רב בשאלת הסניגור לחוקר, אם אכן הודיע לנאשם בתחילת החקירה על זכויותיו, מדוע לא הטיח בנאשם כי הסביר לו את זכויותיו.

כך או כך ההודעה לסניגוריה הציבורית יצאה רק מספר שעות לאחר בקשת הנאשם ללא הסבר מניח את הדעת.

זכות ההיוועצות הינה בעלת מעמד חוקתי והיא מעוגנת בהוראת סעיף 34(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996: "ביקש עצור להיפגש עם עורך דין... יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי".

לשון החוק ברורה וחד-משמעית.

על משמעות הפרת החובה והנגזרת מכך ראה ע"פ 5121/98 ייששכרוב נ' מדינת ישראל.

על יסוד כל האמור לעיל אני מזכה את הנאשמים.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשע"ט (6 בנובמבר 2018), בהעדר הצדדים.

**ציון קאפח,
שופט**